

noorden door een gazon en ten zuiden door een perk met heesters en op de achtergrond oude beuken.

Om 21 uur leefde het plotseling, op gazon, rondom struiken en kruinen der bomen, van de kevers. Van het gras vlogen zij naar bomen en struiken en weer terug, op de bekende woeste manier. Zodra een mannetje een vrouwtje bespeurde vond copulatie plaats, zowel op het gras als in de bomen, waaruit de paren vaak op de grond vielen. De paren op het gras waren zeer gemakkelijk te vangen. Gedurende een kwartier was de vlucht massaal, nam daarna geleidelijk af tot ongeveer 21.30 uur, waarna nog enkele laatkomers vlogen tot ongeveer 21.45 uur; daarna was de vlucht voorbij.

De tabel geeft het verloop van de vluchten weer, waarbij de doorgaande lijn bij de hoge temperaturen de massavluchten en de onderbroken lijn bij de hoge temperaturen de aflopende vluchten voorstelt.

Verrassend was het plotseling aanwezig zijn van de vele kevers om bomen en struiken. Hieruit volgde de veronderstelling, dat zij na het uitkruipen de nacht in bomen en struiken doorbrachten. Een schudpartij 's morgens om vijf uur aan boomtakken en struiken, leverde geen enkele junikever op. Liggen op het gazon verduidelijkte, dat de kevers niet alleen uit de grond, doch ook weer daarin terugkropen. Uit de grond gekropen, vlogen zij meestal naar boom of struik. Die op het gras bleven waren vrouwtjes, die spoedig een levenspartner hadden. Vliegende vrouwtjes streken op een blad van boom of struik neer waar copulatie plaats vond en waarbij de meeste paren op de grond vielen. Na afloop van de vlucht kropen de kevers weer in de grond terug, mits zij geen prooi werden van boomvalken, vleurmuizen of egels.

In tegenstelling tot de meikever (*Melolontha melolontha* (L.)), schijnt de junikever niet te eten. Dit had mijn voortdurende aandacht, doch daar de junikevers niet gaan zitten dan om te paren heb ik geen enkele kever zien eten.

Summary

Observation of a mass flight of *Amphimallon solstitialis* (Linné). It started at about 9 p.m. and at 9.45 all beetles had disappeared. Shaking the trees and shrubs the next morning at 5 a.m. showed, that no beetle had passed the night there. All had crept into the earth again.

No specimen was observed eating leaves, contrary to the habit of *Melolontha melolontha* (L.).

Anthocaris cardamines L. (Lep., Pieridae). Nadat ik de Oranjetip na het voorjaar van 1938 niet meer op Schouwen had waargenomen, ontdekte ik op 27 mei 1967 een mannelijk ex., dat een bezoek bracht aan een groep bloeiende Judaspenning in de tuin van mijn bureu. Een verheugende hernieuwde kennismaking! Het dier bleef zo lang de Judaspenning bezoeken, dat ik thuis de camera kon halen en er enkele dia's van kon maken. Enkele dagen later kreeg ik van Mevr. V. D. SALM-DOORNINK te Renesse een melding, dat ook daar een mannelijk ex. was gezien. Hopelijk zijn het voorboden van een weer toenemende Schouwse populatie van deze fraaie dagvlinder! Voedingsplanten zijn er genoeg.

J. P. C. BOOT, Duinwegje 31, Haamstede.

SMITHSONIAN INSTITUTION NOV 5 1968